

בש"פ 4220/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4220/18

לפני:

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
כ"א בסיון התשע"ח (4.6.2018)

תאריך הישיבה:

עו"ד מורן פולמן

בשם המבקשת:

עו"ד סתיו רייכמן, עו"ד רונה תימנה

בשם המשיב:

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר שביעית של המשיב החל מיום 14.6.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עיקרי התשתית העובדתית והליכים קודמים

2. הבקשה שבפני היא פרק נוסף בהליך שכבר ידע עליות ומורדות רבים. בתמצית יאמר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח, ניסיון רצח (שתי עבירות) וקשירת קשר לפשע (כמפורט בהחלטתו של השופט י' דנציגר בבש"פ 2864/17 מיום 12.4.2017). לאחר שהחל משפטו של המשיב - התקיימו שמונה מועדי הוכחות ונשמעו מרבית עדי התביעה - הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבגדרו הודה המשיב בעבירה של ניסיון לרצח. ביום 18.5.2017 הורשע המשיב על-פי הודאתו בהסדר הטיעון כאמור.

3. ביום 26.6.2017 ביקש המשיב לחזור בו מהודייתו. בית המשפט המחוזי דחה תחילה את הבקשה, אך לאחר מכן, ביום 1.11.2017, אפשר לו לעשות כן.
4. ביום 8.11.2017 החליט המותב שדן בתיק לפסול את עצמו מחמת החשש שלא יוכל לפסוק בעניינו של המשיב בניקיון הדעת, בשים לב לכך שהמותב השתכנע שהודאת המשיב הייתה כנה. ביום 7.12.2017 נדחה הערעור שהגישה המדינה על החלטתו של המותב לפסול את עצמו (ע"פ 8843/17, הנשיאה א' חיות).
5. בהמשך לכך, נקבע מותב חדש לדיון בתיק. ביום 15.1.2018 החליט המותב החדש להתחיל בשמיעת הראיות בתיק מחדש, על מנת שיוכל להתרשם מהעדים במישרין. בימים אלה עומדת שמיעת ההוכחות במשפטו של המשיב, במתכונתו המחודשת, בתחילתה, ונקבעו לה בשלב זה עשרה מועדי הוכחות, החל ביום 10.6.2018, כאשר ששה מהמועדים הם לפני תום תקופת ההארכה המבוקשת.
6. להשלמת התמונה יצוין כי בפרשה ישנו נאשם נוסף, בנו של המשיב (להלן: הבן), אשר במועדים הרלוונטיים לאירועים המתוארים בכתב האישום היה עדיין קטין. אף לו מיוחסת עבירת רצח. מעצרו של הבן הוארך מספר רב של פעמים גם כן. ביום 4.6.2018 נדונה בפני הבקשה להארכת המעצר השש עשרה מעבר לתקופה הסטטוטורית של ששה חודשי מעצר (ביחס לנאשמים קטינים) בעניינו של הבן (בש"פ 4218/18). לאחר שנשמעו טענות הצדדים הסכים הבן להארכת מעצרו בכפוף לכך שיוזמן תסקיר מבחן עדכני שבו ייבחנו חלופות חדשות בעניינו.
- הבקשה להארכת מעצר
7. בהתחשב ב"היסטוריה" של ההליך הוארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים כבר שש פעמים, מעבר לתקופת המעצר המקורית של תשעה חודשים. בשלב זה, המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת בתשעים יום.
8. המדינה טוענת כי מהמשיב נשקפת מסוכנות שמצדיקה את הארכת מעצרו. לטענת המדינה, המסוכנות נלמדת מהמעשים המיוחסים למשיב – דקירתו של אדם אחר, מספר פעמים, מתוך כוונה להורגו. המדינה מוסיפה וטוענת כי על המסוכנות של המשיב ניתן ללמוד גם מתסקירים של שירות המבחן שנערכו בעניינו, שמהם עולה, לטענתה, כי קיים סיכון להתנהלות אלימה מצד המשיב בסיטואציות דומות בעתיד. בנוסף לכך, המדינה טוענת כי קיים חשש להימלטותו של המשיב מהדין, בהתחשב בעונש המאסר הצפוי לו אם יורשע בעבירת הרצח.
9. המדינה טוענת כי האחריות להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב רובצת לפתחו של המשיב. בנוסף לכך, על-פי הנטען בדיון בעל-פה, המדינה מעריכה כי פרשת התביעה תסתיים במועדים שנקבעו בשלב זה. כמו כן, המדינה מצביעה על החלטות קודמות שבהן נדחו חלופות שהוצעו להחזקתו של המשיב מאחורי סורג ובריח, מחמת החשש שאין בהן כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. בכלל זה, צוין כי אך לפני ימים ספורים, ביום 27.5.2018, דחה בית משפט זה את הערר שהגיש המשיב על דחיית בקשתו לעיון חוזר במעצרו (בש"פ 3979/18, השופט י' אלרון).

10. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. לטענתו, יש מקום לחזור ולבחון בעניינו חלופות למעצר מאחורי סורג ובריה בהתחשב בהתמשכות המשמעותית של ההליכים בעניינו. המשיב טוען כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו אינה גבוהה כפי שנטען, ומצביע בהקשר זה על היותו נעדר עבר פלילי וכן על כך שבתסקירי שירות המבחן יוחסה לו רמת סיכון בינונית בלבד.

11. המשיב עומד על כך שאין מקום לייחס לו את התמשכות ההליכים מאחר שהוכרה זכותו לחזור בו מהודייתו. מכל מקום, כך נטען, המשיב לא יכול היה לצפות את החלטתו של המותב שישב במשפטו שלא להמשיך ולנהל את המשפט לאחר החזרה מההודיה, כמו גם את החלטתו של המותב החדש להתחיל בשמיעת המשפט מתחילתו. בנוסף לכך, באת-כוח המשיב מטילה ספק ביחס לנכונות ההערכה של המדינה באשר לקצב הצפוי של התקדמות המשפט.

דין והכרעה

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

13. למשיב מיוחסת עבירת הרצח, לצד עבירות חמורות נוספות. המסוכנות הנשקפת ממנו היא מובהקת. הדברים קיבלו ביטוי בעת האחרונה בהחלטתו של בית משפט זה בבש"פ 3979/18 הנזכר לעיל:

"לפנינו אדם שהואשם בעבירות חמורות, אשר מסוכנותו רבה וישנו חשש כבד, אשר נסמך על ניסיון העבר, להימלטותו מן הדין. על אף זאת, נבחנו חלופות מעצר בעניינו, נוכח פרק הזמן הארוך בו הוא מצוי במעצר מאחורי סורג ובריה, תוך שהודגש כי על חלופות אלה לעמוד ברף גבוה לשם אישורן. משנמצא כי מערך הפיקוח המוצע איננו מספיק כדי לאיין את מסוכנותו של העורר, נדחתה אף אפשרות קלושה זו" (שם, בפסקה 24).

14. עניינו של המשיב שונה מעניינו של הבן, בין היתר לנוכח היותו של הבן קטין במועד ביצועם של המעשים המיוחסים לו. מכאן נגזרת אף התוצאה השונה בהליכים בעניינם שעמדו לבחינתי.

15. באשר לשיקול שעניינו חלוף הזמן, יצוין כי יש מקום להצטער על התמשכות מעצרו של המשיב. אולם, אין לייחס את התמשכות המשפט למדינה (ראו עוד: בבש"פ 3979/18 הנזכר לעיל, בפסקה 26). אף החלטתו של המותב הקודם בתיק לפסול עצמו, שהובילה לשמיעת המשפט מראשיתו, נועדה להגן על זכויותיו של המשיב כנאשם. יתרה מכך, מהמידע שנמסר בדיון בפני עולה כי המשפט ב"גלגולו" החדש-ישן צפוי להתנהל בקצב משביע רצון, גם אם ההערכה של באת-כוח המדינה לגבי מועד סיומה של פרשת התביעה לא תתממש במלואה. אני סבורה אפוא כי גם בשלב זה, שאין חולק שהוא שלב מתקדם בהליך המעצר, נקודת האיזון עדיין אינה נוטה לעבר שחרורו של המשיב ממעצר.

16. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 14.6.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ח (7.6.2018).

ש ו פ ט ת
